

Marathon Ljubljana

26 oktober 2008

Ergens voorjaar 2008. Na één van onze vele trainingen worden de koppen bij elkaar gestoken. Welke marathon lopen we dit jaar? In het voorjaar lopen we traditiegetrouw de halve marathon van Hastings (onze zusterstad). In mei lopen we al even traditioneel de 20km. van Brussel. Dus onze marathon volgt in het najaar. Na veel wikken en wegen, pro's en contra's werd gekozen voor Ljubljana, hoofdstad van Slovenie één van de 6 vroegere republieken van ex- Joegoslavië. Deze kleine staat heeft zich sinds zijn onafhankelijkheid (25/06/1991) en aansluiting bij de Europese Unie (1/03/2004) in sneltempo ontwikkeld tot een modern en welvarend land. Hoofdstad is dus Ljubljana, alwaar reeds voor de 13de keer een marathon wordt gelopen. Na de vorige marathons koos trainer Ignacius (de beul van Moregem), voor iets langere schema's, kwestie van misschien beter en gemakkelijker de 42,195 km. te verteren. Vele trainingen nadien zijn we uiteindelijk klaar om onze marathon te lopen. Eindelijk: op zaterdagmorgen 25 oktober rond halfzeven 's morgens, staan we in het station van Oudenaarde klaar om de trein te nemen naar onze nationale luchthaven, Zaventem. Opstijgen van het vliegtuig is voorzien voor 10u05 en aankomst in Ljubljana 11u50. Echter door de weersomstandigheden heeft onze vlucht ongeveer 35 minuten vertraging. Tijd om een koffie te drinken, Ignace blijkbaar nog niet goed wakker, serveert zijn Martine een koffie met citroen. Hij zag het verschil niet tussen het melkcapsulleke en het capsulleke met citroensap. Verdorie die koffie is zuur, dan maar wat extra suiker erbij gekapt. Lekkerrr, de dag begint goed! Bij het aanschuiven voor de laatste pascontrole en de metaaldetector piept het alarm, zowel bij Ingrid als Hendrik. Beiden worden even apart genomen door de veiligheidsdienst. Enkele minuten later kunnen we toch allemaal instappen in ons knus, klein vliegtuigje (48 passagiers groot). Na een voorspoedige vlucht, een lichte maaltijd en een lekker glas landen we in Ljubljana. Het is precies koers met hindernissen vandaag, na de vertraging van onze vlucht is nu het oponthoud bij de bagage. Wanneer iedereen reeds klaar staat met zijn valies blijft Ingrid alleen achter "Waar is mijn valies?" Wij wachten en wachten maar de valies komt niet naar boven, potverdorie, ze staat toch niet in Brussel zeker? Oei, dan maar bij die mooie Sloveense jongeman achter de balie aankloppen. Alles wordt zorgvuldig ingevuld en vertaald en dan plots komt de valies naar boven. Blijkbaar hadden ze beneden de valies vergeten en hebben ze die achteraf meegestuurd met de bagage van de vlucht van Amsterdam. Gelukkig maar, anders moest Ingrid direct gaan winkelen! Daarna gaat het in sneltempo (150 à 160 km/uur) met de minibusjes naar het stadscentrum. Aangekomen in het hotel worden de kamers ingenomen en de valiezen uitgepakt. Eindelijk kunnen we vertrekken voor een eerste wandeling door de stad, afhaken van onze borstnummers, zoeken naar een leuk restaurant en het nuttigen van onze eerste pivo's. Tijdens het avondeten krijgen we het gezelschap van Catheline. Zij was reeds enkele dagen voor haar werk in Slovenie en vergezelt ons nu voor de laatste 3 dagen. Na het lekkere eten en de bijhorende pivo's of vino doen we nog een kleine avondwandeling door de oude stad. Ofschoon het rond 10 uur draait en de temperatuur rond 12° graden, zitten de terrasjes goed vol. Slovenen zijn buitenmensen. Binnen mag niet gerookt worden, dat zal er ook wel iets mee te maken hebben, maar toch dit zie je niet bij ons! Aangezien het vandaag een lange dag was en sommigen morgen de marathon lopen kruipen we vroeg onder de lakens. Na een heerlijke nachtrust zijn de marathoniërs reeds om 07u30 in de ontbijtzaal. Heerlijke broodjes en lekkere eitjes met spek liggen op ons te wachten.

Roland en Monique zijn lichtjes in paniek. Deze morgen stond Roland op, nam zijn bril van het nachtkastje en kwam tot de conclusie dat het rechteroorbeen van zijn bril eraf was. Wat was er 's nachts gebeurd? Wie zal het ons vertellen! Monique keek roodoplopend de andere kant op. Gelach alom bij de rest van de groep. Na het lekkere ontbijt wordt alles in gereedheid gebracht voor onze start. De drankflesjes worden gevuld en de voedingsstoffen worden ingeslagen, de schoenen aangespannen en dan op weg naar de start. 10u00. Het startschot weerklinkt, vol goede moed zetten we aan voor onze marathon. Patrick en zijn harem staan ons een eerste maal op te wachten, de overbodige T-shirt wordt afgegeven en de laatste aanmoedelingen worden doorgegeven. Alles loopt volgens plan, na ongeveer 8 à 9km zien we onze supporters terug. Ingrid wil van mij een foto nemen maar ineens loopt er een onderdeurtje in het beeld! Verdorie toch, nu kom ik eens in beeld en dan loopt er nog iemand in ook! Samen met de halve marathon lopers doorspartelen we de 1ste helft heel vlotjes. Ietsje te vlot zelf, in de 2de helft van de wedstrijd zakt het tempo een klein beetje maar mijn doelstelling wordt gemakkelijk bereikt. Hendrik en Hugo blijven samen tot kilometer 30. Aan km 35 ziet Roland plots een indiaan staan turen in zijn richting. Blijkt het Hugo te zijn die de hete adem van Roland begint te voelen. Verdorie, het zal toch niet waar zijn! En ja, het is waar. Roland komt bij Hugo en laat hem in de steek. Op 3km van de eindmeet krijgt Hugo een neep in zijn achterwerk. Ignace loopt Hugo voorbij, de eindmeet is dichtbij en iedereen komt kort na elkaar over de eindmeet. Allen blijven vlot binnen de verwachtingen en vooral Roland laat zien wat een talent en doorzettingsvermogen hij heeft. Zo snel na zijn operatie is hij terug topfit om een marathon tot een goed einde te brengen. Aangezien iedereen van ons de marathon loopt met de doelstellingen van goed en gezond toe te komen zijn we allen zeer tevreden met onze geleverde prestaties. Na de aankomst wacht ons nog een kleine verrassing. Na al het gene we reeds ontvangen hebben bij de afhaling van ons startnummer; T-shirt, rugzak met chocola, drank en GSM- gordel krijgen we nu ook nog een medaille + een loopshirtje. Zomaar veel waar voor ons geld (inschrijving 25 euro). Bij deze dank aan de organisatie. Terug aangekomen in ons hotel worden we verwelkomd met een welgemeend en zeer deugddoend applaus van het personeel. Na het nemen van een verkwikkende douche en een deugddoende rust en massage periode wordt er afgesproken voor de afterparty. Afspraak omstreeks 17u00 in de hal beneden. Iedereen is op tijd als plots Ignace zijn gezicht verbleekt. "Waar is mijn GSM?" Echtgenote Martine gaat direct naar de kamer en doorzoekt alles, maar de GSM komt niet boven water. Uiteindelijk blijkt hij gewoon in de broekzak van Ignace te zitten. 2de maal goede punten! De champagne en de hapjes gaan vlot naar binnen. Omdat wij dit alles mogen laten doorgaan in de bar van ons hotel trakteren wij de aanwezige personeelsleden ook op een glaasje champagne. Daarna gaan we nog lekker tafelen in de oude stad. Moe, maar voldaan zoeken we daarna ons bed op voor een verkwikkende nachtrust. Maandag morgen 8uur. Ieder is present voor het ontbijt, aangezien we vandaag geen prestaties moeten leveren, laten we het ontbijt ons heerlijk smaken. We nemen onze tijd om van alles te proeven. Na ons ontbijt kuieren we de ganse dag door de stad. Hier en daar een bezoekje aan enkele bezienswaardigheden en de lokale markt, alsook een terrasje wordt niet overgeslagen. Aangezien ieder van ons de marathon goed verteerd heeft, wagen we ons aan de tocht naar het kasteel van Ljubljana. De klim naar boven valt ons al bij al goed mee en ook de terugweg wordt vlotjes verteerd. De stramheid is bijna volledig verdwenen! 's Avonds terug champagne en daarna ons laatste avondmaal. Ditmaal gaan we voor een traditioneel Sloveens gerecht. Lekker en kloek, samen met een plaatselijk wijntje brengen wij de laatste avond door. Er wordt nog stevig gediscussieerd tussen Ignace en Ingrid → Een dikke poep is geen groot gat! Hilariteit alom. Dinsdag morgen, onze laatste dag. Terug zalig ontbijten en de laatste afspraken worden gemaakt. We wandelen rustig door de stad. Gids Ignace leest voor uit de reisgids en op de Drakenbrug wordt de

maagdentest gedaan. Kwispelt de draak met zijn staart of niet? Zij die erbij waren weten het resultaat. De voltallige damesgroep kiest daarna voor het shopping-center, terwijl de mannen het laatste terrasje doen. Na de middag vertrekken we naar de luchthaven, na een voorspoedige terugreis landen we in Zaventem. In Brussel-Zuid komen we nog onze burgervader tegen alsook enkele bekende gezichten. Aangekomen in Oudenaarde wordt afscheid genomen en afspraak gemaakt voor de training van morgen. Tot dan! Daaaag!!

P.S. Foto's van onze reis zullen te zien zijn op de site van KASVO

Flippe